

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.094/2022/5.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró
Dr. Vítál-Eigner Beáta bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Dr. Pallós Veronika ügyvéd
cím2

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Mészáros Krisztina kamarai jogtanácsos
cím4

A per tárgya: adóügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Győri Törvényszék 2021. szeptember 29. napján kelt 10.K.700.213/2020/25. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 10.K.700.213/2020/25. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részeit nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részeit

hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felek felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét 1.000.000 (azaz egymillió) – 1.000.000 (azaz egymillió) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes élelmiszer jellegű bolti vegyesbolt kiskereskedelemmel foglalkozó gazdasági társaság. 2010-ben élelmiszeripari termékeket szerzett be magyar cégektől (S.... Bt., M.Z. egyéni cég, W-A. Kft., M. Bt.), multinacionális cégektől (T. Kft., N.H. Kft., S.L. Zrt., M.. Kft., W. Kft., H.E. Kft., F. Kft.), melyeket közösségen belüli termékértékesítéssel, túlnyomó többségben a szlovák vevő (a továbbiakban: Szlovák vevő) részére értékesített.

[2] 2010. I. és IV. negyedévben közösségen belüli termékértékesítést végzett a KN.T. s.r.o., a K. s.r.o. szlovák és a Zs. s.r.l. román társaság felé, valamint 2010. IV. negyedévben étolajat szerzett be a K... Kft-től.

[3] Megismételt eljárásban a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Győr-Moson-Sopron Megyei Adóigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a felperesnél 2010. évre (a továbbiakban: vizsgált időszak) általános forgalmi adó (áfa) adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett, vizsgálta a Közösségen belüli termékértékesítés valóságát, melynek eredményeként 3250675271/2015. számú határozatával a felperest 1.000.295.331 Ft adóhiány, 971.498.000 Ft adóbírság és 331.227 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

[4] Döntését az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 9. § (1) bekezdésére, 65. §-ára, 89. § (1) bekezdésére, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: régi Art.) 99. § (2) bekezdésére alapította.

[5] Indokolása szerint a felperes belföldi értékesítést tüntetett fel közösségi értékesítésként, azonban a Szlovák vevőnek továbbszámlázott áru nem hagyta el Magyarország területét. Megállapította, hogy közösségen belüli értékesítés hiányában az Áfa tv. 82. § (1) bekezdése szerinti 25 %-os mértékű adót kellett volna felszámítani.

[6] A beszerzést terhelő levonható áfa tekintetében az elsőfokú adóhatóság megállapította, hogy a magyar cégek és a felperes között valós gazdasági esemény nem jött létre, csupán számlakiállítás, így ezen cégektől befogadott számlákat (jkv. 50., 53., 55., 59. számú mellékletei) hiteltelennek tekintette megállapítva, hogy azokra a felperes adólevonási jogot nem alapíthat. Ugyanerre a megállapításra jutott a K... Kft-től étolaj beszerzésről befogadott számlák tekintetében is.

[7] A felperes fellebbezése folytán eljáró Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (a továbbiakban: alperesi jogelőd) 2015. október 1. napján kelt 4469686397 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[8] Indokolása szerint felperes által a Községi értékesítés megtörténtének igazolására bemutatott nemzetközi fuvarokmányok (CMR) nem hiteles bizonylatok, nem alkalmasak a községi értékesítés megtörténtének hitelt érdemlő igazolására.

[9] Az alperes a döntéshozatalnál felhasználta az i.L.L. és társai ellen különösen jelentős kárt okozó csalás büntetvényének megalapozott gyanúja miatt folytatott nyomozás (a továbbiakban: büntetőeljárás) egyes iratait, a büntetőeljárás során tett tanúvallomásokat, bankszámlaforgalmi adatokat, a VIES adatbázist, a társaságoknál végzett ellenőrzések eredményét, melyek alátámasztották a gazdasági események fiktivitását.

[10] A felperes keresettel támadta a másodfokú határozatot.

[11] A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. április 28. napján kelt 3.K.27.344/2017/7. számú ítéletével a keresetet elutasította.

[12] Indokolása szerint felperessel szemben 2007-2008. adóévekre lefolytatott vizsgálat eredményeként hozott határozat felülvizsgálatára irányuló közigazgatási perben a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság K.27.023/2015/10. számú, illetve a Kúriának az elsőfokú ítéletet hatályában fenntartó Kfv.I.35.086/2016/6. számú ítéletében foglaltakat a jelen ügyben is irányadónak tekintette. Az alperes eleget tett bizonyítási feladatának, valamennyi ügylet esetén helytállóan értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és jogszerűen következtetett az adómentesség feltételeinek hiányára.

[13] A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a 2019. november 28. napján kelt Kfv.I.35.622/2018/10. számú végzésével a jogerős ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 206. §-a, 221. § (1) bekezdése, valamint a 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Indokolása szerint az ítélet érdemi felülvizsgálatra nem alkalmas, mivel csupán általánosságban rögzítette a tényállást, nem végezte el teljes körűen a közigazgatási és bírósági eljárásban rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetését és értékelését, mérlegelése nem teljes körű.

[14] A megismételt eljárásban iránymutatásként a beszerzéseknek a Kúria 5/2016. (IX. 26.) KMK véleményben (a továbbiakban: KMK vélemény) foglaltak szerinti vizsgálatát és annak eldöntését írta elő, hogy a gazdasági esemény a számlán szereplő felek között ment-e végbe.

[15] Az adómentes községi termékértékesítésként feltüntetett ügyletek vizsgálata körében a Kúria annak vizsgálatát írta elő, hogy a községi értékesítés Áfa tv.-ben szabályozott feltételei fennállnak-e. E körben valamennyi adóhatósági eljárásban és perben felmerült bizonyíték értékelését, mérlegelését és annak eldöntését, hogy a felek az őket terhelő bizonyítási kötelezettségüknek eleget tettek-e.

[16] A Győri Törvényszék előtt a felperes ügyvezetője, az ügyletek bonyolítását végző munkavállalója és más személyek ellen B.398/2013. szám alatt költségvetési csalás miatt büntetőper volt folyamatban, mely a felperesi ügyvezető felmentésével zárult, azonban a Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Bf.II.42/2020/60. számú végzésével az ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[17] A megismételt eljárásban a felperes keresetét változatlanul fenntartotta, kérve alperes határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését. Jogszabálysértésként a régi Art. 97. § (4) és (6) bekezdéseit, 99-100. §- t, 104. § (1) bekezdését, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 72. § (1) bekezdés *e*) pontját jelölte meg, az iratbetekintési jogának megsértésére hivatkozott.

[18] Hangsúlyozta, hogy a termékek kiszállítására vonatkozó igazolási kötelezettségének eleget tett, az alperesnek kellett volna bizonyítania - objektív körülményekkel alátámasztva -, hogy az áru nem hagyta el az ország területét, és azt is, hogy erről tudomása volt.

[19] Sétrelmezte, hogy az alperes a bizonyítékok értékelésének folyamatát nem mutatta be, nem derül ki a határozatából, hogy egyes bizonyítékokat miért vett figyelembe és másokat miért hagyott figyelmen kívül. Emellett csak korlátozott körben folytatott le bizonyítást, megállapításai alapjául lényegében a büntetőeljárás során keletkezett bizonyítékokat használta fel. Az EUB irányadó ítéletei alapján, erre vonatkozó bizonyítékok bemutatása nélkül a terhére adóhiány nem állapítható meg.

[20] Az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) Mecsek gabona ügyben hozott (C-273/11.) döntésére hivatkozott, arra, hogy CMR-ekkel igazolta, a termékek elhagyták az ország területét. Minden alkalommal a vevők gondoskodtak az áru elszállításáról. Az adóhatóság által előadottakkal szemben a külföldi vevők megszerezték az általa értékesített termékek tulajdonjogát. Utalt a Kúria Kfv.V.35.194/2013/6., Kfv.I.35.631/2012/5. számú ítéleteire.

[21] Sétrelmezte továbbá a Teleos ügyben (C-409/04.) született európai bírósági ítélet figyelmen kívül hagyását. Kifejtette, hogy a CMR-ek hiányosságai nem értékelhetők a terhére, mely érvelését támasztja alá a Kúria Kfv.I.35.009/2012/6. számú ítélete. Az adóhatóság nem hagyhatta volna figyelmen kívül az általa hivatkozott bizonyítékokat, melyek a javára szolgáló körülményeket támasztják alá.

[22] Vitatta a megállapított áfa összegét. Utalt az EUB C-249/12. és C-250/12. számú egyesített ügyekben hozott döntésére. Hivatkozott arra, hogy az adóhatóságnak a közösségen belüli termékértékesítés körében nemcsak azt kell bizonyítania, hogy az áru nem hagyta el az ország területét, hanem objektív bizonyítékokkal azt is alá kell támasztania, a felperes tudta vagy kellő körütekintés mellett tudnia kellett volna, hogy a külföldi vevők valójában nem szállították ki a termékeket Magyarország területéről. Ezzel szemben az adóhatóság

semmilyen objektív bizonyítékot nem tudott felmutatni, kizárólag közvetett bizonyítékokra, valamint a büntetőeljárásban meghallgatott személyek vallomásaira hivatkozott, melyből azonban nem állapítható meg, hogy mely időszakra és mely társaságra vonatkoznak. Utalt a C-18/13. (Makspen) ügyre.

[23] Álláspontja szerint az adóhatóságnak az Áfa tv. hatálya alá tartozó adózókat – a külföldi vevőket is – vizsgálnia kellett volna, és amennyiben nem vitték ki az országból az általa értékesített termékeket, úgy a külföldi cégek által végzett értékesítéseket belföldi értékesítésnek kellett volna tekinteni, mely után a szlovák és a román vevők adófizetési kötelezettsége áll fenn. Kérte a rPp. 336/A. § (2) bekezdésének alkalmazását.

[24] Az alperes a határozatában foglalt indokok fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy az Art. 99. § (2) bekezdése, az Áfa tv. 89. § (1) bekezdése alapján az adózót terheli a bizonyítási kötelezettség. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján állapította meg, hogy belföldi értékesítés történt, melyet felperes az áfa bevallásában közösségi értékesítésként tüntetett fel. Az értékesítést alátámasztó bizonylatok vizsgálata alapján állapította meg, hogy a rendelkezésre bocsátott CMR-ek nem alkalmasak a közösségi értékesítés megtörténtének hitelt érdemlő bizonyítására. A feltárt tényállás alapján a belföldi értékesítés után a felperest adófizetési kötelezettség terheli.

[25] Hivatkozott arra, a büntető eljárásban felvett vallomásokból egyértelműen megállapítható, hogy lényegében ugyanazon személyek a tulajdonukban álló társaságok váltogatásával 2004-2006. években a K-D. Kft.-n, majd 2007. évtől 2012. évig a felperesi Kft.-n, 2011. szeptemberétől a D. Kft.-n keresztül végeztek rendszeresen adókijátszásra irányuló közösségi értékesítést, melynek során jelentős áfa visszaigénylésre tettek szert. A bizonyítékokból egyértelműen megállapítható, hogy az mely cégekre és milyen időszakra vonatkozik.

[26] Álláspontja szerint felperesnek az EUB C-249/12. és C-250/12. egyesített ügyben hozott döntésre hivatkozása jelen ügyben nem releváns. A felperes által közösségi értékesítés szabályai szerint kiállított számlák esetén (áfa-t a vevő fizeti) az Áfa tv. 65. §-a szerinti adóalap számolható el árbevételként az Sztv. 72. § (1) bekezdése alapján. Így a belföldi értékesítés következtében az adót az előírt adómértékkel a közösségi értékesítés adóalapjára rászámította.

[27] Előadta, hogy a szlovák adószámmal rendelkező adóalanyok Szlovákiában végzett tevékenységének ellenőrzése nem tartozik a magyar adóhatóság joghatósága alá. A körbeszámlázással érintett adózókat levizsgálta és levonta annak adójogi következményeit. Tényállás tisztázási kötelezettségét teljesítette, a külföldi adóhatóság megkeresései, a lefolytatott kapcsolódó vizsgálatok, a CMR fuvarlevelek felülvizsgálata és a büntető eljárás során tett gyanúsított- és tanúvallomások beszerzése, a bizonyítékok értékelése alapján eleget tett az Art. 97. § (4) bekezdésében előírt kötelezettségének.

A jogerős ítélet

[28] A Győri Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal – a KN.T. s.r.o. és a K. s.r.o. vonatkozásában tett megállapítások kivételével – hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

[29] Indokolásában a Kúria Kfv.I.35.042/2019/10. számú végzésére hivatkozással megállapította, hogy a perbeli esetben maga a vevő volt az áruk szállítója, az áruk átvétele részéről a fuvarozáskor megtörtént, így nincs különösebb jelentősége annak, hogy a célállomáson az átvételt saját aláírása és bélyegzője ismételten nem igazolta. A CMR-ek ezen szempontok szerinti értékelése, a raktárnyilvántartásával és a kiszolgálásra vonatkozó bizonyítékokkal való összevetésével a közösségi kiszállítás igazolhatóvá válhat.

[30] A Kúria végzésében foglaltak szerint a kitöltési hiányosságok folytán felértékelődött a büntetőeljárás során meghallgatott személyek és a felperes által indítványozott tanúk kihallgatásának bizonyító ereje. A felperes bizonyítási indítványainak foganatosítására, a tanúk kihallgatására, a jelen perrel szorosan összefüggő, az elsőfokú bíróság előtt folyamatban volt 10.K.700.126/2020. és 10.K.700.342/2020. számú peres eljárásokban került sor, mely vallomásokat összevetette a büntetőeljárásban felvett tanúvallomásokkal.

[31] A bizonyítékok értékelése alapján megállapította, nem merült fel arra vonatkozó bizonyíték, hogy a felperes csalárd magatartást valósított meg, a felperesi ügyvezetés tudott, illetve tudhatott az esetleges adókijátszásról, illetőleg, hogy a felperesnek az esetleges adókijátszásban irányító, tevékeny szerepe lett volna. Az adóhatóság tévesen minősítette az ügyletet meg nem valósult gazdasági eseményként.

[32] A KN.T. s.r.o. vonatkozásában megállapította, hogy a felperes semmilyen bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, így nem tudta megdönteni az alperesi megállapítást. A szlovák társhatóság válasza alapján nem működő gazdasági társaság benyomását keltette, mely kizárja a gazdasági esemény létrejöttét.

[33] A K. s.r.o. vonatkozásában a 10.K.700.126/2020. számú perben kihallgatott Czékmány Róbert tanúvallomása és a közigazgatási eljárásban beszerzett társhatóság nyilatkozata alapján állapította meg, hogy nincs olyan bizonyíték, ami a Községi értékesítést alátámasztaná.

[34] A felperes egyéb kifogásait (a büntetőeljárásban beszerzett szakvélemény értékelésének mellőzése, indokolási kötelezettség megsértése, titkos információ gyűjtésre hivatkozás, iratbetekintés nem megfelelő biztosítása) alaptalannak ítélte, döntése folytán az áfa számításának helyességét nem vizsgálta.

[35] A megismételt eljárásra adott iránymutatása szerint az elsőfokú hatóságnak vizsgálnia kell a felperesi tudattartalmat, objektív körülmények alapján kell bizonyítania azt, hogy a felperes tudta vagy tudnia kellett volna az adókijátszásban való részvételéről.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[36] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek elsődlegesen a hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

[37] Indokolása szerint a jogerős ítélet sérti az Áfa tv. 89. § (1) bekezdését, a régi Art. 99. § (2) bekezdését, a rPp. 206. § (1) bekezdését, 339/A. §-át, 339. § (1) bekezdését, 275. § (4) bekezdését. Az elsőfokú bíróság ítélete nem felel meg a rPp. 275. § (4) bekezdésében, a Kúria Kfv.I.35.622/2018/10. számú új eljárásra utasító végzésében foglaltaknak, mivel részben a K-D. Kft. ügyében született Kfv.I.35.042/2019/10. számú végzésen alapszik.

[38] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem a jelen eljárásban feltárt bizonyítékokat értékelte, hanem részben a K-D. Kft. ügyében hozott döntés indokolását emelte át. A Kúria utasítása ellenére a Közösségi értékesítés kapcsán nem az Áfa tv. 89. § (1) bekezdése alapján bírálta el az alperesi határozatban foglaltakat. Tévesen alkalmazta a Közösségi adómentes értékesítésre az adólevonási jog gyakorlása során vizsgálendő számlabefogadói tudattartalomra vonatkozó körülmények értékeléséről megalkotott KMK véleményt. Továbbá figyelmen kívül hagyta, hogy az Art. 99. § (2) bekezdése, valamint az Áfa tv. 89. § (1) bekezdése alapján nem az adóhatóság, hanem az adózó kötelezettsége az adómentesség feltételeinek bizonyítása.

[39] Nem vette figyelembe, hogy a felperes nem egy részére biztosított joggal kíván élni, hanem az általános szabálytól eltérő kedvezményt, mentességet szeretne érvényesíteni, ami csak akkor lehetséges, ha az adózó rendelkezik az adómentesség feltételeinek teljesülését igazoló okiratokkal. A felperes által bemutatott CMR okmányok hiányos tartalmuk folytán nem alkalmasak a kiszállítás igazolására. Ezzel szemben az adóhatóság bizonyította, hogy az áruk nem hagyták el Magyarország területét, azokat közvetlenül Szigetszentmiklósról fuvarozták. Nem értékelte az alperesi határozatban felsorolt bizonyítékokat sem egyenként, sem pedig összefüggéseiben.

[40] A valóságtól elrugaszkodott az a bírósági ítéleti indokolás, amely szerint a számlázási lánc összes szereplője közül a felperesi ügyvezetés nem tudott a fiktív számlázásról, ahol közel 650.000.000 Ft visszaigényelt áfa csapódott le.

[41] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a Győri Törvényszék B.398/2013. számon folyamatban volt büntetőeljárása során felvett gyanúsítottai vallomásokat bizonyítékként értékelte, holott a másodfokú büntetőeljárásban a Győri Ítéltábla az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, megállapítva, hogy a Győri Törvényszék olyan bizonyítékokra kívánta alapozni ítéletét, melyek nem léteznek, szemben a közigazgatási határozatban szereplő bizonyítékokkal, melyekkel érdemben egyáltalán nem foglalkozott.

[42] Kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság az eljárás lényeges szabályainak megsértésével a 10.K.700.126/2020. és a 10.K.7000.342/2020. számú perben beszerzett tanúvallomásokról a rPp. 117. § (3) bekezdésében, 163. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére nem tájékoztatta a feleket, így azok bizonyítékkénti értékelése jogszabálysértő (BH1996.304.II., EBH2002.761., BH1993.239., BH2007.416.).

[43] Az elsőfokú bíróság a K-D. Kft. ügyében lefolytatott bizonyítási eljárást, a felvett tanúvallomásokat jogszabályellenesen használta fel ítéletében. Nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az adóhatósági eljárásban vizsgálta az áru visszaszámlázásának útját Magyarországra, a teljes számlázási láncolatot, mellyel eleget tett tényállás-tisztázási kötelezettségének.

[44] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályában fenntartását kérte.

[45] Hivatkozott az alperes felülvizsgálati kérelmében tett állítások iratellenességére, sérelmezte CMR fuvarlevelek tartalom szerinti elbírálásának hiányát. Utalt arra, hogy a szlovák adóhatóság 2008-2011 között a Szlovák vevőnél hét helyszíni szemlét tartott, folyamatosan ellenőrizte a felperessel fennálló kapcsolatot, de adókijátszásra utaló körülményeket nem tárt fel. A szlovák adóhatóság által kiadott közokiratok megkérdőjelezik az alperes által tett megállapításokat.

A Kúria döntése és jogi indokai

[46] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[47] A rPp. 272. § (2) bekezdése szerint a jogerős ítélet felülvizsgálatát a fél jogszabálysértésre hivatkozással kérheti. A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem, valamint a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között az abban megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül a jelen eljárásban alkalmazandó rPp. 275. § (2) bekezdése alapján. A rPp. 275. § (1) bekezdése kimondja, a felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak nincs helye, a Kúria a rendelkezésre álló adatok alapján hozza meg döntését.

[48] A Kúria felülvizsgálati kérelem hiányában nem vizsgálta a jogerős ítéletnek az indokolási kötelezettség megsértésével, az iratbetekintési joggal kapcsolatos felperesi sérelem alaptalanságát megállapító rendelkezéseit, továbbá a K. s.r.o. és a Novitron Trade s.r.o. vonatkozásában tett megállapításokat.

[49] A Kúria előjáróban rögzíti, hogy teljes körűen egyetért a tény- és jogazonos ügyekben meghozott Kfv.I.35.093/2022/6., Kfv.V.35.008/2022/9., és a Kfv.V.35.097/2022/8. számú kúriai végzésekben foglaltakkal, ezért azoktól sem a döntés rendelkezésében, sem indokolásában nem kíván eltérni. A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem kapcsán az alábbiakat emeli ki.

[50] Az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdése deklarálja a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységét. Jelen perben alkalmazandó rPp. 2. §-a meghatározza a bíróság feladatát, a tisztességes eljárás keretében hatékony bírói jogvédelem biztosítását, a per ésszerű időn belüli befejezésének követelményét.

[51] A perben tartott tárgyalás, egyéb percselekmény rögzítésére elsősorban a jegyzőkönyv szolgál, melyben a rPp. 117. § (1) bekezdésében foglaltak szerint le kell írni az

eljárás menetét, a tárgyaláson történeteket, olyan alapossággal, hogy a jegyzőkönyvből meg lehessen állapítani, az eljárás a törvényben meghatározott alaki követelményeknek megfelelően zajlott. A felek által benyújtott írásbeli nyilatkozatokat, kérelmeket, azok tartalmát nem kell jegyzőkönyvben megismételni, elegendő annak rögzítése, hogy azok ismertetése megtörtént. Hasonló módon kell eljárni a fél által csatolt okiratokkal. Mindennek azért van jelentősége, mert a jegyzőkönyv szolgáltatja az anyagot az érdemi döntés meghozatalához. A bíró döntését csak olyan tényekre, bizonyítékokra alapíthatja, amelyek a per anyagában szerepelnek, amelyeket a jegyzőkönyv rögzít. Ezért alapvetően fontos a jegyzőkönyv világos, egyértelmű szövegezése.

[52] A rPp. X. fejezete tartalmazza a bizonyításra vonatkozó szabályokat. A rPp. 163. § (1) bekezdése szerint a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el. A (2) bekezdés kimondja, hogy a bíróság az ellenfél beismerése, mindkét fél egyező vagy az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás [141. § (2) bekezdése] ellenére kétségbe nem vont előadása folytán valónak fogadhat el tényeket, ha azok tekintetében kételye nem merül fel. A (3) bekezdés szerint a bíróság az általa köztudomásúnak ismert tényeket valónak fogadhatja el. Ugyanez áll azokra a tényekre is, amelyekről a bíróságnak hivatalos tudomása van. Ezeket a tényeket a bíróság akkor is figyelembe veszi, ha azokat a felek nem hozták fel, köteles azonban a feleket e tényekre a tárgyaláson figyelmeztetni. Ennek elmulasztása az ügy érdemi elbírálására lényegesen kiható eljárási szabálysértésnek minősül (BH2007.416.). Mindezek alapján nincs annak törvényes akadálya, hogy akár a felek kérelmére, akár hivatalból a bíróság más perben felvett tanúvallomást, mint bizonyítékot figyelembe vegyen az ítélete meghozatalakor, ennek azonban az feltétele, hogy a felhasznált bizonyítási eszközöket a bíróság vagy a fél az iratokhoz csatolja, melynek megtörténtéről a bíróság a feleket tájékoztassa, ezáltal azokat a per anyagává tegye.

[53] Az elsőfokú bíróság a Községi termékértékesítés megtörténtét a 10.K.700.342/2020., 10.K.700.126/2020. számú perekben felvett vallomásokra alapította. Az iratokból azonban nem állapítható meg, hogy ezen tanúvallomásokat a per anyagává tette volna. Ennek hiányában a Kúria a felülvizsgálati eljárásban nem ismerhette meg azokat a tanúvallomásokat, amelyeket az elsőfokú bíróság perdöntőnek értékelt, így a jogerős ítélet érdemi felülvizsgálata nem volt elvégezhető.

[54] Vizsgálta a Kúria a felülvizsgálati kérelemmel támadott részek tekintetében a perbeli kötelező iránymutatás végrehajtását. Megállapította, hogy helytálló volt az alperes felülvizsgálati kérelmében foglalt azon kifogás, hogy a jogerős ítélet a Községi értékesítéshez kapcsolt adómentesség feltételeinek teljesülését, a bizonyítók összevetését és értékelését nem az Áfa tv. 89. § (1) bekezdése alapján, a felperesre háruló igazolási kötelezettség teljesítése szempontjából, hanem a felperes adókiátszáshoz fűződő viszonya alapján vizsgálta annak ellenére, hogy a Kúria Kfv.I.35.622/2018/10 számú végzése [25] bekezdésében iránymutatást adott a bizonyítás irányára vonatkozóan. A jogerős ítélet azonban a Kúria iránymutatása ellenére az aktív vagy passzív adókiátszás megvalósulása szempontjától értékelte a tényállási elemeket, holott ez a megközelítés a beszerzést terhelő levonható áfa kapcsán lehet indokolt.

[55] Az alperesi adómegállapítások két jól elkülöníthető kérdéskörre, a Községen belülről történő adólevonási joggal járó adómentes termékértékesítésre és a beszerzést terhelő

levonható előzetesen felszámított áfa-ra terjedtek ki. A Kúria Kfv.I.35.622/2018/10. számú végzése is ezen jól elhatárolható két körben adta meg a megismételt eljárásra vonatkozó konkrét iránymutatást (indokolás [22], [25]-[26] bekezdések). Az elsőfokú bíróság azonban nem különítette el az iránymutatás szempontjából is eltérően kezelt kérdésköröket. A bizonyítékok értékelése során a szerzési és értékelési oldalt elegyítette, így nem volt megállapítható az ítéletből, hogy miként tett eleget a kúriai végzés [25] bekezdésében foglalt iránymutatásnak a Közösségi értékesítés adómentességének megítélése kapcsán.

[56] Mindezek folytán a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő, ezért azt – a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részeit nem érintve - a rPp. 275. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[57] Az új eljárásban az elsőfokú bíróságnak gondoskodnia kell a más perekben felvett tanúvallomások jelen per anyagává tételéről, a Kúria Kfv.I.35.622/2018/10. számú végzésében adott iránymutatás szerinti eljárás lefolytatásáról. Emellett az elsőfokú bíróság 10.K.700.127/2020/25 ítéletét hatályon kívül helyező Kfv.I.35.093/2022/6. számú kúriai végzésében foglaltak - [36]-[44] bekezdések - az összefüggő tényállási elemekre tekintettel jelen ügyben is irányadóak.

A döntés elvi tartalma

[58] *A más perben beszerzett bizonyítéokra csak akkor alapítható döntés, ha a bíróság azt az eljárási szabályoknak megfelelően a per anyagává teszi.*

Záró rész

[59] A Kúria a peres felek felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének összegét a rPp. 275. § (5) bekezdése alapján csak megállapította, annak viseléséről az új eljárásban az elsőfokú bíróság fog dönteni.

[60] A végzés elleni felülvizsgálatot a rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

[61] A Kúria a pert az alperes kérelmére tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2022. június 16.

Dr. Kurucz Krisztina sk. a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. előadó bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk. bíró

A kiadmány hitelél:
tisztviselő

...